

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **P. R.**, zast. JUDr. Viktorem Kvíčalou, advokátem, se sídlem náměstí T. G. Masaryka 195/18, Prostějov, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížova 1292/25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 5. 2015, č. j. 22 Ad 15/2015 - 32,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 5. 2015, č. j. 22 Ad 15/2015 - 32, **se zrušuje a věc se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 26. 5. 2015, č. j. 22 Ad 15/2015 - 32, zamítl žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků a dalších nákladů řízení, přičemž uvedl, že podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, je řízení ve věcech důchodového pojištění od poplatku osvobozeno.

Proti uvedenému usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost. V ní uvedl, že ho soud nesprávně poučil o nemožnosti podat proti napadenému usnesení opravný prostředek. Odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2006, č. j. 1 Afs 55/2006 - 28, a dovedl, že podání kasační stížnosti je i v nyní posuzované věci přípustné. Dále namítl, že otázka náhrady nákladů za právní zastoupení není podřazena pod § 11 odst. 1 písm. b) zákona o soudních poplatcích. Uvedené ustanovení podle stěžovatele předpokládá jeho osvobození toliko od povinnosti hradit soudní poplatek a nikoliv již od povinnosti hradit další náklady vzniklé v průběhu řízení,

či náklady právního zastoupení. Vzhledem k výše uvedenému stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil.

Proti usnesení krajského soudu, jímž byla zamítnuta žádost o osvobození od soudních poplatků, je přípustná kasační stížnost (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 5. 2014, č. j. 3 As 125/2012 - 43). Nelze tedy souhlasit s názorem krajského soudu o nepřípustnosti takové kasační stížnosti, který byl v napadeném usnesení vyjádřen v poučení o opravných prostředcích. Za řízení o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí žádosti o osvobození od soudních poplatků pak stěžovatel nemá povinnost zaplatit soudní poplatek (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, sp. zn. 1 As 196/2014).

Nejvyšší správní soud proto mohl napadený rozsudek přezkoumat v souladu s § 109 odst. 3 a 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podle nichž byl vázán rozsahem a důvody, jež stěžovatelé uplatnili v kasační stížnosti. Přitom neshledal vady uvedené v § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. „[k]asační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení.“ Nesprávné právní posouzení spočívá buď v tom, že na správně zjištěný skutkový stav je aplikován nesprávný právní názor, popř. je sice aplikován správný právní názor, ale tento je nesprávně vyložen.

Nejvyšší správní soud uvádí, že Krajský soud v Brně nesprávně posoudil žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a dalších nákladů řízení. Stěžovatel sice byl v řízení před krajským soudem podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona o soudních poplatcích osvobozen od povinnosti platit soudní poplatek, nicméně ve svém podání krajský soud žádal i o osvobození od dalších případných nákladů, které by mu mohly v průběhu soudního řízení vzniknout a které by v případě neúspěchu svého soudního sporu mohl být povinen hradit státu. Touto částí stěžovatelovy žádosti se krajský soud vůbec nezabýval. Krajský soud tedy pochybil, neboť nesprávně posoudil žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a dalších nákladů řízení toliko jako žádost o osvobození od povinnosti hradit soudní poplatek a zbývající částí stěžovatelovy žádosti se nesprávně nezabýval. V novém řízení tedy bude krajský soud povinen rozhodnout o stěžovatelově žádosti v celém jejím rozsahu.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je důvodná. Proto usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 5. 2015, č. j. 22 Ad 15/2015 - 32, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta první s. ř. s.). V něm bude podle § 110 odst. 4 s. ř. s. krajský soud vázán vysloveným právním názorem Nejvyššího správního soudu. Krajský soud v novém rozhodnutí rovněž rozhodne o nákladech řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 věta první s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. června 2015

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu